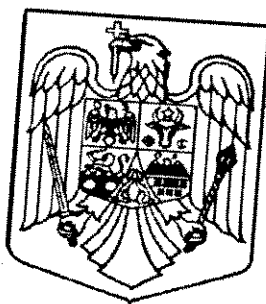

1 9 0 9
Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 121

din 3 martie 2011

Analizând proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, transmis spre avizare de către Ministerul Administrației și Internelor.

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141B, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

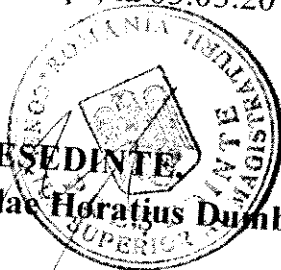
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art. 1. - Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu observațiile și propunerile prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. - Hotărârea se comunică Ministerului Administrației și Internelor.

Data în București, la 03.03.2011

PRESEDINTE
Judecător Nicolae Horatius Dumbravă

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01
Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din
data de 03 martie 2011

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea unor acte
normative privind regimul străinilor în România

În urma examinării proiectului de Lege pentru modificarea și completarea unor
acte normative privind regimul străinilor în România, transmis spre avizare de către
Ministerul Administrației și Internelor,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin.(3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al
Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

În baza Hotărârii nr. 121 din 3 martie 2011 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii,

Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea unor
acte normative privind regimul străinilor în România, **cu observațiile și propunerile**
prezentate în cele ce urmează:

I. În ceea ce privește Art. I din proiect, prin care se propun modificări și
completări la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, formulăm următoarele
observații:

1. Punctele 1-10 redefinesc sau definesc noi termeni și noțiuni: reîntregirea
familiei, fila separată pentru aplicarea vizei, viza de lungă ședere, drept de ședere pe
termen lung, permis de ședere în scop de detașare, titlu de călătorie, certificat de
repatriere, Cartea Albastră a UE, persoane vulnerabile, etc.

Legat de acest aspect, la punctul 2, considerăm că, deși termenul „sponsor” există
deja în actuala formă a ordonanței, dat fiind că el este consacrat în legislația românească
și în accepțiunea comună cu o altă semnificație, propunem ca la litera e) a art. 2 să se
folosească sintagma „susținător al reîntregirii”, care, de fapt, este și cea prevăzută de art.
2 lit. c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului privind dreptul la reîntregirea familiei.

2. Punctul 113 introduce la articolul 77 alineatul (3), după litera a), o nouă literă,
a¹) cu următorul conținut:
„se constată că, după acordarea dreptului de ședere temporară, străinul căsătorit cu un

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din
data de 03 martie 2011

*cetățean român a avut o absență de pe teritoriul României pentru mai mult de șase luni
în decurs de un an, cu următoarele excepții:*

- (i) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu,
indiferent de perioadă;*
- (ii) absența de pe teritoriul României motivată de starea de graviditate și de naștere;*
- (iii) absența de pe teritoriul României din cauza unei boli grave."*

Prin acest text se instituie un nou caz de anulare a dreptului de ședere temporară
sau permanentă, iar excepțiile propuse nu pot acoperi cazurile în care străinul nu se poate
întoarce în România datorită unor situații excepționale (exemplificăm prin situații
extreme: este luat ostatec, este victima traficului de ființe umane, în țara în care se află
este în război civil sau alt tip de luptă armată sau este victima unui cataclism natural,
etc.).

Propunem, deci, completarea textului cu excepția:

„iiii) absența de pe teritoriul României este consecința unei împrejurări
excepționale care a făcut imposibilă întoarcerea voluntară”.

3. Modificările propuse articolului 97 din ordonanță (punctul 143 al art. I din
proiect) sunt, în parte, criticabile. Astfel, ultima teză introdusă la alineatul (9):
„Plângerea formulată nu suspendă procedura îndepărtării”, considerăm că nu permite
judecătorului să aprecieze într-un caz concret, dacă se impune suspendarea procedurii
îndepărtării până la soluționarea plângerii. Pe de altă parte, chiar și în cazul în care
plângerea formulată de către străin ar fi admisă, nu ar mai avea nici un efect, deoarece
acesta a fost deja îndepărtat.

Luarea în custodie publică se aplică nu doar străinilor indezirabili sau față de care
s-a dispus extrădarea (pentru care există, deci, o hotărâre judecătorească executorie), ci și
celorlalți la care face referire art. 87 din ordonanță.

Reamintim că textul criticat se raportează la ipoteza din alin. (2), adică la situația
în care măsura de luare în custodie este dispusă de către procuror. Plângerea formulată de
către străin este practic primul control în fața unui judecător.

Data fiind natura similară a acestei măsuri cu cea a arestării preventive (atât din
perspectiva restrângerii severe a drepturilor persoanei, cât și din cea a locurilor în care se
execută – chiar Directiva 2008/115/CE recunoaște posibilitatea deținerii în penitenciare,
dacă nu există centre speciale pentru străini), considerăm că ar trebui instituit un control
judecătoresc obligatoriu al dispoziției procurorului de luare în custodie publică, în sensul
tezei de la litera a) a articolului 15 alin. (2) din directivă. Actuala reglementare, care are
în vedere ipoteza de la litera b) a aceluiași text al instrumentului european, acordând doar
dreptul la plângere al străinului, lasă o parte dintre aceste măsuri fără control
judecătoresc, pentru o perioadă de 30 de zile, aspect sancționat în mod constant de către
Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu motivarea că procurorul nu se bucură de

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din
data de 03 martie 2011

II. În ceea ce privește Art. VII din proiect, care modifică prevederile articolului 10 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă (prevederi prin care se arată faptele care constituie infracțiune și se instituie pedepse complementare pentru persoana juridică), formulăm următoarele observații:

Constatăm că prevederile de la literele a) și c) ale nou introdusului alineat (5) al articolului menționat, introduc **noi pedepse complementare**, care nu sunt reglementate în partea generală a Codului penal, respectiv:

a) *pierderea totală sau parțială a dreptului de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice, inclusiv de fonduri UE gestionate de statele membre, pentru o perioadă de până la cinci ani;*

c) *recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor UE, atribuite angajatorului pe o perioadă de până la 12 luni înainte de comiterea infracțiunii*".

Această pedeapsă complementară este o noutate pentru sistemul de drept actual și nu se regăsește nici în Noul Cod Penal, adoptat prin Legea Nr. 286 din 17 iulie 2009.

Astfel, *actualul Cod penal*, prevede în Capitolul IV¹, cu denumirea „Pedepsele aplicabile persoanei juridice”, pedeapsa principală a amenzii, în art. 71¹, iar în articolele următoare, **pedepsele complementare**:

- art. 71² - dizolvarea persoanei juridice,
- art. 71³ - suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice,
- art. 71⁵ - închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice,
- art. 71⁶ - interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice,
- art. 71⁷ - afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare.

Noul Cod Penal, adoptat prin Legea nr. 286 din 17 iulie 2009, prevede în art. 136 „pedepsele aplicabile persoanei juridice”:

„(1) Pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale și complementare.
(2) Pedeapsa principală este amenda.

(3) Pedepsele complementare sunt:

- a) dizolvarea persoanei juridice;
- b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;
- c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;
- d) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani;
- e) plasarea sub supraveghere judiciară;

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din
data de 03 martie 2011

f) afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare."

Art. 73 din Constituția României revizuită, care cuprinde „categoriile de legi”,
prevede în alin. (3) lit. h) că: „Prin lege organică se reglementează: (...) h) infracțiunile,
pedepsele și regimul executării acestora”.

Considerăm că o pedeapsă complementară care nu există în capitolul privind
pedepsele din partea generală a Codului penal, nu poate fi introdusă printr-o lege
ordinară, chiar dacă ea conține infracțiuni. În consecință, „pierderea totală sau
parțială a dreptului de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice, inclusiv
de fonduri UE gestionate de statele membre, pentru o perioadă de până la cinci ani” și
„recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice,
inclusiv a fondurilor UE, atribuite angajatorului pe o perioadă de până la 12 luni
înainte de comiterea infracțiunii” nu sunt pedepse complementare și, în opinia
noastră, trebuie înlăturate din textul alineatului (5) al articolului 10 din Legea nr.
130/1999.

Articolul 7 din Directiva 2009/52/CE prevede:

„Alte măsuri:

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că angajatorii pot face
obiectul de asemenea, dacă este cazul, următoarelor măsuri:
- (a) pierderea totală sau parțială a dreptului de a beneficia de prestații, ajutoare sau
subvenții publice, inclusiv de fonduri UE gestionate de statele membre, pentru o perioadă
de până la cinci ani;
- (b) excluderea de la participarea la un contract de achiziții publice, definit în Directiva
2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind
coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de
bunuri și de servicii (1), pentru o perioadă de până la cinci ani;
- (c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice,
inclusiv a fondurilor UE gestionate de statele membre, atribuite angajatorului de-a
lungul unei perioade de până la 12 luni înainte de constatarea angajării ilegale;
- (d) închiderea temporară sau definitivă a unităților care au servit la comiterea încălcării
sau retragerea temporară sau definitivă a unei licențe de desfășurare a activității
profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.”

Se observă că măsurile de la literele b) și d) se regăsesc în prevederile interne –
textele referitoare la pedepsele complementare, însă cele de la literele a) și c), nu se
regăsesc în partea generală a Codului penal, deci transpunerea directivei trebuie să se facă
fără a se apela la introducerea de noi pedepse în domeniul penal.

De altfel, acest lucru rezultă explicit din paragraful (24) al preambulului directivei
(teza ultimă), în care se arată: „Obligația de a prevedea sancțiuni penale efective,
proporționale și cu efect de descurajare în temeiul prezentei directive nu aduce
atingere organizării interne a dreptului penal și a justiției penale în statele membre.”

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din
data de 03 martie 2011

În plus, interpretarea expusă cu privire la lipsa obligației de modificare a sistemului de pedepse prevăzute în partea generală a Codului penal printr-o **lege specială** care are ca scop și transpunerea Directivei 2009/52/CE în dreptul intern, este întărită și de prevederile din paragraful (25) al preambulului directivei (teza ultimă): „ *Dispozițiile prezentei directive nu impun obligația pentru statele membre de a introduce răspunderea penală a persoanelor juridice*”. Din acest text rezultă că, dacă nu ar fi fost deja reglementată răspunderea penală a persoanei juridice în sistemul penal românesc, nu ar fi fost obligatorie introducerea „ad-hoc” a acestei răspunderi, chiar dacă articolul 11 alin. (1) din directiva menționată dispune că: „*Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunea menționată la articolul 9 (...)*”.

Punerea în aplicare a prevederilor articolului 7 litera c) din Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, pot fi transpuse în legislația națională prin introducerea textelor art. 7 literele a) și c) într-un alineat distinct, (6), la același articol, astfel încât să nu mai fie calificată această măsură ca fiind pedeapsă complementară.

De altfel, există și o altă soluție, care se regăsește în chiar conținutul acestui proiect, la art. IV, punctul 32, care introduce art. 26¹ în textul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.56/2007 și care conține exact textele ce se regăsesc la propunerea de modificare a art. 10 alin. (5) literele a)-d), dar le prevede ca „măsuri”.

PREȘEDINTE,
Judecător Nicolae Horațiu Dumbrăvă

